

Pravé důvody, pro něž Britové vyslali vojenský konvoj vedený letadlovou lodí „Queen Elizabeth“ provokovat do Černého moře a dál na Čínu

- CZ24 News | 11. května 2021

VELKÁ BRITÁNIE: Sergej Iščenko se zamýšlí nad pravými důvody, pro něž Britové vyslali vojenský konvoj vedený letadlovou lodí „Queen Elizabeth“ do oblasti ruských bezpečnostních zájmů a dál na Čínu

Dnes se zdá, že o tom hrdě mluví celá Británie: 1. května tohoto roku, poprvé za uplynulé desetiletí, vyrazila na dlouhou cestu z přístavu Portsmouth britská námořní úderná skupina v čele s nejnovější letadlovou lodí „Queen Elizabeth“, která dosud není zcela připravena na bojové nasazení. Flotila, jíž velí komodor Steve Moorhouse, zahrnuje devět válečných lodí a podpůrných plavidel.

A všechny neplují pouze pod britskými vlajkami. Kromě dvou britských torpédoborců třídy 45 (HMS Diamond a HMS Defender) a dvojice britských fregat třídy 23 (HMS Kent a HMS Richmond) je v doprovodu letadlové loď přítomen také americký raketový torpédoborec USS The Sullivans a holandská fregata HNLMS Evertsen.

Společně je čeká téměř okružní plavba třemi oceány o délce 26 tisíc námořních mil, při níž navštíví 40 zahraničních přístavů. Podle britských novin The Times *„jde o největší demonstraci námořních a vzdušných sil mimo výsostné vody Velké Británie za celou poslední generaci.“*

Podle plánu velení námořnictva NATO tu máme první operační nasazení tak velké mezinárodní eskadry nejprve ve Středozemním moři a poté v Indickém oceánu a v Asijsko-pacifické

oblasti. Londýn svůj záměr sdělil prakticky oficiálně: pokusit se vážně a demonstrativně „zatahat za vousy“ nejprve Rusko a poté Čínu.

Výlet do Černého moře

Když mluvíme konkrétně o Rusku, podle plánu kampaně se první květnový týden měly ve východním Středomoří od flotily pod vedením „Queen Elizabeth“ oddělit dvě britské lodě – torpédoborec a fregata. Dále byl jejich kurz předem stanoven přes černomořské úžiny směrem ke Krymu. Jak říkají v Londýně, bude tím vyjádřena solidarita s Kyjevem *„na pozadí situace na rusko-ukrajinské hranici.“*

Britové by jistě s velkým potěšením poslali do Černého moře působivější eskadru lodí. Přinejmenším samotnou „Královnu Alžbětu“. Ale brání jim v tom významná omezení průchodu černomořskými průlivy uložená známou Konvencí z Montreux. Z celé letadlové flotily je tedy schopen projít uchem jehly těchto politických omezení pouze torpédoborec a fregata.

Ale málokdo se za posledních sedm let pokoušel takto zkoušet téměř andělskou trpělivost Ruska v Černém moři. Zdá se však, že tentokrát je Moskva novou hrozbou vážně znepokojena.

Z čeho lze tak soudit?

Zaprvé, ruské ministerstvo zahraničí oficiálně nereaguje na každý vstup lodí NATO do Černého moře. Ale před několika dny nejmenovaný zdroj ruského ministerstva zahraničí sdělil tiskové agentuře RIA Novosti: *„Všechno, co se děje kolem vstupu lodí do Černého moře, je prováděno s jediným cílem – zvýšit tlak na naši zemi, abychom, jak snad doufají, konečně „prozřeli“ a začali se chovat tak, jak to od nás očekávají, a v některých ohledech dokonce projeví větší poddajnost. Možná si myslí, že se snad polekáme. Vše je na to zaměřeno.“*

A co je ještě zajímavější. Stejný zdroj z nějakého důvodu považoval za nutné oslovit i Turecko, od kterého hlavně závisí dodržování dohodnutého režimu pro využívání černomořských průlivů. Konkrétně mu bylo řečeno: *„Počítáme se zdravým rozumem těch, na nichž závisí dodržování Konvence z Montreux.“*

Měl snad Kreml podezření, že se organizátoři britské námořní kampaně nemusí omezit na vyslání pouze několika svých válečných lodí na Krym a překročí stanovené limity? To by ovšem byl opravdu neslýchaný skandál, který neprospěje Rusku ani Turecku.

„Admirál Makarov“ v závěsu

Zadruhé, příznakem velkého znepokojení Moskvy je fakt, že podle západních tiskových zpráv se přímo u východu z Portsmouthu ještě v kanálu La Manche za britskou námořní flotilu pověsila ruská výzvědná loď. Vzhledem k tomu, že odtud byla ještě dlouhá cesta k ruským hranicím, působí takovéto opatření ruského námořnictva jako cosi mimořádného.

Zatřetí, podle sdělení zdroje „Bosporský pozorovatel“, vyplula 2. května ze Sevastopolu černomořská fregata „Admirál Makarov“ s vysoce přesnými raketami „Kalibr“ na palubě a narychlo překonala Bospor a Dardanely do Středomořího moře. Lze předpokládat, že na uvítanou k blížícím se nezvaným hostům jako přímý dozor nad jejich chováním. Na základě zkušeností z předchozích konfrontací podobného druhu může v tandemu s „Admirálem Makarovem“ operovat ruská víceúčelová jaderná ponorka Severní flotily.

Pokud je tomu tak, co mohlo tak silně znepokojit ruskou vládu na plánované a navenek zcela běžné návštěvě Britů v Černém moři? Abychom to pochopili, je třeba si ukázat důležitý kontext blížících se

událostí.

Na Západě se aktivně probírá, že nedávno mezi Londýnem a Washingtonem viditelně přeběhla „černá kočka“. Především proto, že Britové považují kvapné rozhodnutí prezidenta Bidena stáhnout americká vojska z Afghánistánu za neuvážené a zbabělé. Britské vedení bylo podle západního tisku navíc nepříjemně překvapeno rozhodnutím amerického prezidenta zrušit vyslání dvojice amerických torpédoborců do Černého moře na protest proti nedávné ozbrojené konfrontaci mezi Ruskem a Ukrajinou podél hranice s Donbasem. Ještě cestou do Oděsy se náhle otočily a utekly na Krétu. Nyní tedy chtějí Britové dát svým příkladem Američanům nejspíš ponaučení, jak měly jednat.

A to není vše. Británie se již dlouho snaží nahradit USA coby hlavního a nejaktivnějšího spojence Kyjeva. A nutno říci, že se to Londýnu daří.

Nový coach Kyjeva

V září loňského roku v rámci společných vojenských cvičení s Ukrajinou pod názvem „Společné úsilí – 2020“ přistály v Nikolajevské oblasti z několika letounů C-130 Hercules poprvé v historii stovky parašutistů britské 16. výsadkové útočné brigády. Londýn ani nepovažoval za nutné skrýt své nesmírné nadšení pro tuto operaci. Ministerstvo obrany Spojeného království uvedlo na Twitteru v titulcích k obrázkům z cvičení toto: *„Přistáli jsme na ruském dvorku.“*

Pravda, po významně rezonujících výhradách v místním tisku byla nevhodná fráze z webových stránek ministerstva obrany odstraněna. A byla nahrazena politicky neutrálním: *„Největší výsadek za desetiletí.“*

O měsíc později, v říjnu 2020, podepsal Kyjev s Velkou Británií memorandum o posílení spolupráce ve vojensko-technické sféře. Dokument stanoví přidělení půjčky Ukrajině ve výši 1,25 miliardy liber (1,6 miliardy dolarů) na společné projekty v obranném průmyslu.

Navíc je už přibližně známo, za co ustájení nepřátelé Ruska utratí uvedené nemalé peníze. Podle britských novin The Telegraph je v plném proudu výroba raketových člunů třídy „Barzan“ pro ukrajinské námořnictvo. Je pravda, že jde o poměrně zastaralé bojové prostředky. Vzhledem k tomu, že jejich stavba na britské půdě byla ukončena asi před dvaceti lety, byl poslední „Barzan“ pro potřeby katarského námořnictva spuštěn na vodu v 90. letech minulého století. Západ však už dávno Ukrajince přesvědčil, že se nemají dívat darovanému koni na zuby. Vše je dáváno Kyjevu pro radost.

Britské operační centrum na Ukrajině

Druhá část půjčky přidělené Londýnem s největší pravděpodobností půjde na dokončení základny ukrajinských námořních sil v Očakově. Jde o základnu, kterou již několik let budují vojenští stavitelé Pentagonu z inženýrského praporu „Mořské včely“. Nyní se zdá, že „včely“ budou muset udělat místo Britům. Angličané se tak rozhodli připojit k Američanům a Ukrajincům v uvedeném přímořském městě, které je od ruského Krymu vzdáleno, co by kamenem dohodil.

Podle zpráv v některých médiích hodlá britské námořnictvo zřídit v Očakově vlastní operační středisko, odkud bude monitorovat celou vodní plochu Černého moře pomocí budoucích podmořských kabelů s nainstalovanými hydrofony.

Podle místních svědků výstavba centra již začala. Za ohradu tajné stavby nepustí dokonce ani ukrajinské vojáky. Vojenští inženýři vyslaní Londýnem bydlí v hotelu „Alexandrovska“ v sousedním Nikolajevu. Vše potřebné jim dodávají vojenská dopravní letadla Spojeného království, která přistávají na ukrajinském vojenském letišti Kulbakino.

Jak to všechno souvisí se vstupem dvou britských válečných lodí do Černého moře? Troufám si předpokládat, že vezou do Očakova něco, co nelze přepravit vojenskými transportními letadly. Například podmořské kabely. Pokud totiž vezmeme vážně vytvoření uvedeného sledovacího systému, povedou těžké kabely po dně Černého moře stovky kilometrů. A takové množství kabelů nelze dopravovat letadly.

Je možné, že právě realita neradostné vyhlídky pro Rusko vedla k neobvykle ostré reakci Moskvy na přiblížení „Královny Alžběty“ s doprovodnými a podpurnými loděmi k ruským břehům?

Ruská štika v rybníku

V tom čase Rusko (již od příprav na zimní olympijské hry v Soči) aktivně vyvíjí systém monitorování situace na hladině i pod vodou Černého moře s využitím nejnovějších hydroakustických systémů. Informuje o tom kyjevský specializovaný web „Defence Express“.

Podle tohoto zdroje probíhá od roku 2019 v severozápadní části Černého moře kladení stacionárního pasivního hydroakustického komplexu MGK-608. Jeho hydroakustické bóje jsou umístěny 200 kilometrů od pobřeží a jsou schopny shromažďovat informace v okruhu 100 až 150 mil. Tyto informace jsou přenášeny prostřednictvím komunikačních kanálů z optických vláken do pobřežních zpracovatelských a analytických center.

Pro detekci diverzních sil a prostředků v blízké zóně obrany základen a dalších objektů námořní infrastruktury plánuje Ruská federace použít aktivní magneticko-akustickou stanici MG-818 „Diabaz“.

Je vcelku jasné, že v Černém moři jde o formování rozsáhlého ruského analogu (samozřejmě na vyšší technologické úrovni) stacionárního protiponorkového systému SOSUS pro boj proti sovětským jaderným ponorkám, který byl nasazen americkým námořnictvem v Norském moři během studené války.

A potenciální protivník Ruska poblíž Krymu by chtěl mít stejné možnosti.